

CHINA

چین

ترجمه: تهمینه مولانا

از رستوران‌ها و مشاغل خدماتی و حمل و نقل گرفته تا تولید فعالیت می‌کنند. گروه سوم آن دسته از چینی‌هایی می‌باشند که در خارج از کشور تحت آموزش قرار گرفته و به هدف راه اندازی کسب و کاری نو به کشورشان مراجعت می‌کنند که اخیراً بسیاری از این افراد در بخش‌های مرتبط با اینترنت ظاهر شده‌اند. اکثر شرکت‌های خصوصی هنوز بسیار خرد هستند به طوری که ۹۰ درصد از آنها کمتر از ۸ کارمند را در اختیار دارند. در مجموع بخش خصوصی در چین واجد شرایطی که در آن رقابتی رخ دهد نمی‌باشد و مسئله اصلی حقوق مالکیت است، در فرهنگ فعلی هنوز گرایش به پایه گذاری کسب و کار بر اساس روابط خصوصاً با مقامات رسمی دولتی بوده و از دنباله روی این روند جهت حصول به توفیق برای کارآفرینان گریزی نیست و برای تداوم بخشی به امر توسعه افزون بر اینها شرکت‌های خصوصی چینی نیازمند حمایت بانک‌های داخلی و بازار بورس می‌باشند. ضمناً چنانچه اقتصاد چین به بخش خصوصی امید بسته باشد، سیستم‌های مالی و حسابداری بزرگترین نقطه ضعف در این میان به شمار می‌روند. در حالی که طی دو دهه گذشته جامعه چین پذیرای روح کارآفرینی بوده، ولی بازم کسب و کارهای نوپا ناچار به روبه رویی با چالش‌های حاصل از نابرابری و مغایرت‌ها در فضای اقتصادی و سیاسی ناپایداری است که هر روز با تصمیم‌گیری‌های جدیدی از سوی دولت مواجه می‌شود. نتیجه اینکه، اکثر کارآفرینان چینی، از جمله آنان که در خارج از کشورند، بیشتر بر بازده و مزایای کوتاه مدت تکیه می‌کنند و تغییر سریع بر حسب اوضاع سیاسی را به عوض تعقیب استراتژی‌های بلند مدت برمی‌گزینند.

منبع:

www.international-entrepreneurship.com

در نوامبر ۲۰۰۲، حداقل چهار کارآفرین به عنوان نماینده به کنگره اعلام شدند که سه نفر از آنان از میان صد ثروتمند چینی فهرست فوربس بودند. براساس تئوری سیاسی ریاست حزب، آقای جیانگ زمین (Jiang Zemin) این اجازه به کارآفرینان خصوصی داده شد تا به عضویت حزب درآیند، که به عقیده بسیاری از صاحب‌نظران این خط مشی نهایتاً کاراکتر رهبری را دستخوش تحول ساخته و فشارهایی را در راستای دموکراسی داخل حزبی بوجود می‌آورد. بر مبنای برآورده‌ها، بیش از ۱۱۳ هزار عضو حزب کمونیست هم اکنون کسب و کاری را اداره می‌کنند که غالباً پیش از برقراری جریان خصوصی سازی به حزب پیوسته‌اند و بعداً شرکت‌ها را راه اندازی نموده‌اند. جالب اینکه بسیاری از کارآفرینان چینی تمایل به داشتن یک زندگی مرفه را دارند، علاقه‌ای به پیوستن به حزب و گروه خاصی را نداشته و در عین حال به موضوعات اجتماعی نیز بی‌توجه نیستند. شمار زیادی از این افراد ظرف دو سال قصد مشارکت با کارمندان خود را دارند چرا که هم بخشی با اجتماع را از مزایای کسب و کار خود تلقی می‌کنند و حصول به ثروت و رفاه اجتماعی را هدف نهایی یک جامعه سوسیالیستی عنوان می‌نمایند. با پیوستن کشور چین به سازمان تجارت جهانی در سال ۲۰۰۱ به واسطه تعهدش به ترویج لیبرالیسم اقتصادی، بیشترین سرمایه گذاری‌های خارجی را در قیاس با سایر کشورها به سوی خود متوجه نمود، و ایالات متحده آمریکا را از لحاظ میزان مساعد بودن شرایط سرمایه گذاری پشت سر گذارد. تاریخچه کارآفرینی در کشوری نظیر چین سابقه‌ای طولانی دارد، تا دهه ۱۹۸۰ کارآفرینی تنها شامل فعالیت‌هایی در مقیاس کوچک مانند خرده فروشی و دست فروشی بود و بی‌تردید کسب و کار در این ابعاد نیازی حد حفظ بقاء به شمار می‌رفت. گروه بعدی از اواخر این دهه ظهور کرد که افراد درگیر در آن از سطح علمی به مراتب بالاتری بهره‌مند بوده و عمدتاً مهندس، کارشناس یا مدیران موسسات دولتی محسوب می‌شدند. این افراد دامنه عملکرد گسترده‌ای داشته و در تمامی بخش‌ها

چین اینک در جایگاه قدرت شماره یک اقتصادی جهان، در حالی پدیدار شده که نظر تمامی نقش آفرینان این عرصه را به الگوهای جدیدی جلب نموده است. به علاوه اهمیت رو به فزونی بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط (SME) در این کشور را نمی‌توان نادیده انگاشت. ارزیابی کارشناسان چینی و غیر چینی بر این است که همین بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط (SME) در حال حاضر ۶۰ درصد از کل بازده و استخدام در صنایع مختلف را تقبل کرده‌اند و ۷۵ درصد از نیروی کار چه در کلان شهرها و چه در شهرهای کوچک در همین واحدها اشتغال دارند. روند رشد کسب و کارها در اقتصاد کنونی چین به بخش خصوصی اختصاص یافته به نحوی که این نرخ رشد، سالیانه رقمی در حدود ۲۰ درصد بوده که بسیار بالاتر از ۹/۵ درصد میانگینی برآورد می‌شود که ظرف دو دهه پیشین در اقتصاد ملی چین جریان داشته است. بخش خصوصی میلیون‌ها نفر از نیروی انسانی اخراج شده از کارخانجات و واحدهای صنعتی وابسته به این حوزه را به کار گرفته و در عین حال به نوبه خود در افزایش بازده مالیاتی دولت مشارکت می‌کند. طبق آمار اعلام شده در نوامبر ۲۰۰۲، در پایان سال ۲۰۰۱ شرکت‌های خصوصی ۷۰ میلیون نفر را به استخدام درآوردند که بازده ۱/۹ میلیارد یوان، معادل ۳۳۲ میلیارد دلار، را به همراه داشت و ۲۰ درصد به تولید ناخالص داخلی افزود. به علاوه طبق اطلاعات ارائه شده در مجله FORTUNE، چین از بالاترین رقم افراد ثروتمند زیر ۴۰ سال البته خارج از ایالات متحده آمریکا برخوردار می‌باشد. طی چند سال اخیر دولت چین در تدارک برای گسترش زمینه فعالیت بیشتر بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط می‌باشد. در شانزدهمین کنگره حزب کمونیست این کشور

روسیه

ترجمه: ته‌میننه مولانا

■ در صورتی که یک کسب و کار مولد سود قابل توجهی باشد، لزوم محافظت در برابر جرائم سازمان یافته به منظور پا بر جا نگاه داشتن آن گریز ناپذیر است.

■ قوانین مالیاتی و استخدامی پیچیده ای حاکم می‌باشد.

■ در سال های اخیر تعداد موسسات کوچک کارآفرینی بیشتر شده و نرخ معادل ۶ درصد در سال را به خود اختصاص داده است.

■ تعداد کار آفرینان از سال ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۱ حدود ۲۵ درصد رشد داشته است.

■ در این مدت سهم استخدامی در بخش کار آفرینی کوچک ۲۱ تا ۲۵ درصد از کل فرآیند استخدامی در روسیه بوده به گونه ای که تا سال گذشته به ۲۰ میلیون نفر بالغ گردیده است.

■ طی سه سال اخیر ۴۹ درصد رشد در سرمایه گذاری برای بنگاه های اقتصادی مشاهده می شود.

1 IMF: International Monetary Fund

2 FDI: Foreign Direct Investment

منبع: www.international-entrepreneurship.com

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۹۱، روسیه اقدام به اعمال یکسری تغییرات اساسی در امور سیاسی و اقتصادی زد، از آن جمله بحث خصوصی سازی مطرح شد که پیشتر در نظام کمونیست قدغن بود.

در عین حال، به واسطه وجود موانع متعدد، علی رغم وجود فرصت های فراوان در این کشور، تعداد کارآفرینان چندان شاخص نبوده و کل فعالیت کار آفرین نیز پس از تجزیه اتحادیه سابق تنها ۲/۵ درصد اعلام شده است. بسیاری تحلیل گران ادامه روند رشد کار آفرینی در روسیه را محتمل پیش بینی می کنند.

شاید بتوان موانع سیاسی و رویدادهای مرتبط با آن را نظیر حمله های ترویسیتی و تغییرات ایجاد شده از سوی « پوتین » و دولت وی را از عوامل اصلی این بازداری برشمرد.

مانع دیگر در راه کار آفرینان بی تردید فقدان مدیران شایسته است. تحت نظام کمونیسم همواره شرح وظایف، محل و نحوه اجرا برای اهالی کسب و کار به گونه ای دیکته شده بود که به طبع بسیاری از آنان هرگز مجالتی جهت پرورش استراتژی و مهارت های مدیریتی شان نیافتند. و این درست عکس جریانی است که اکنون برای کارآفرینان نسل جوان برقرار می باشد و نهایتاً کار آفرینان جوان از توانمندی بیشتری در هدایت اقتصاد روسیه به سوی سطوح به مراتب بالاتری در آینده ای نزدیک برخوردار خواهند بود.

در حال حاضر بسیاری از روس ها چه در قالب صاحب و چه کارمند به سمت کسب و کارهای کوچک جلب شده اند. این افراد در برابر جرایم سازمان دهی شده از طریق پرداخت پول به گروه خرابکار برای حفاظت از تشکیلاتشان تاب آورده اند و در فضایی مدیریت کرده اند که از لحاظ قوانین ضد جرم و خرابکاری در مضیق بوده و لاجرم مالیات های سنگینی پرداخت کرده اند که در راستای قانونگذاری سخت گیرانه وضع شده اند. فقدان قانونگذاری و اقدامات دولتی مناسب، زمینه را برای نشو و نمای گروه های خرابکار از آدم کش های خیابانی تا کلاهبرداران حرفه ای فراهم کرده است.

اقتصاد روسیه عمدتاً وابسته صندوق جهانی پول (IMF) و وام های خارجی است. خط فقر در روسیه بر اساس درآمد ماهیانه، کمتر از ۸۲۹ روبل معادل ۳۴ دلار امریکا اعلام گردیده و تصور می شود بالغ بر ۶۰ میلیون نفر مردم این کشور زیر خط فقر زندگی کنند.

■ نرخ رشد کار آفرینی در روسیه بالاست، اما تنها در شهرهای بزرگی چون مسکو برجسته می نماید.

■ کارآفرینی در روسیه مصداق های مختلفی دارد، بسیاری افراد متمول از اهالی کسب و کارند که صاحب موسسات خود می باشند و نام خود را کار آفرین گذارده اند، این افراد با دارایی های دولتی ثروتمند شده اند، به این ترتیب که طی دوران استیلائی نظام کمونیسم کارگاه ها یا امکانات تولیدی را با پرداخت مبالغی موقتاً در اختیار داشته و پس از اضمحلال نظام صاحب آن واحد یا دارایی گردیده یا در جریان خصوصی سازی باقیمت نا چیزی آن را ابتیاع نموده اند.

■ موسسات بسیاری در مالکیت خصوصی قرار دارند.

■ تعداد پرشماری از " سرمایه گذاری های مستقیم خارجی " FDI در روسیه صورت پذیرفته است.

■ به جهت محدوده گسترده جغرافیایی کشور روسیه، راه اندازی یک کسب و کار، خارج از نظارت دولت و روابط با آن چندان دشوار نیست.

RUSSIA

موسسه علمی و تحقیقاتی
مطالعات
مجموع علوم انسانی

